

In memoriam Vétek Gábor (1980–2020)

Hosszú éveken át voltunk szakmai levelezési kapcsolatban Vétek Gáborral, de személyesen soha nem találkoztunk. Számos kártevő molylepke faj identifikációjában, bionómájában és földrajzi elterjedésben folyamatosan konzultáltunk. Legutolsó levelét ez év májusában kaptam tőle, amelynek első sora így szólt: „Remélem, jó egészségben talál levelem a mostani járványveszélyes időszakban is.” Ebben a levélben a kigyóaknás szőlómoly (*Phyllocnistis vitegenella*) azonosításához kérte a segítségemet.

Ekkor még sejtésem sem volt, hogy ez a levélváltás lesz az utolsó közöttünk, miközben terveztünk egy személyes találkozót is Budapesten, a járványidőszak után...

Megdöbbenéssel értesültem tragikus haláláról.

Vétek Gábor Budapesten született 1980. augusztus 19-én, és 2020 december 26-án hunyt el Covid-19 fertőzésben, életének 41. évében.

Tanulmányait 1998-ban még a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen kezdte meg, amely 2000-tól a Szent-István Egyetem része lett. s itt végzett a Kertészettudományi Karon, mint okleveles kertészmérnök (MSc, 2003). 2003-ban belépett a Magyar Rovartani Társaságba. 2003 és 2006 között Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Kar Rovartani Tanszékén volt PhD hallgató, s 2008-ban lett a kertészettudományok doktora.

2006 és 2010 között egyetemi tanársegéd volt Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Kar Rovartani Tanszékén, majd egyetemi adjunktus. 2014-től pedig egyetemi docens Budapesti Corvinus Egyetem/Szent István Egyetem Kertészettudományi Kar Rovartani Tanszékén.

Kiemelkedő szakmai felkészültségére sokféle felfigyeltek. Így lett 2013-tól a Növényvédelem című szakfolyóirat szerkesztőbizottságának tagja, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara Oktatási és Továbbképzési Bizottságának országos elnöke.

Fő kutatási területe a kertészeti kártevők elleni környezetkímélő védekezési módszerek lehetőségeinek vizsgálata és fejlesztése, az idegenhonos, illetve inváziós rovarfajok monitorozása, a fajok biológiájának, valamint hazai életmódjának tanulmányozása volt.

Egy végtelenül kedves, életvidám, szakmailag magasan képzett kollégát, barátot veszítettünk el, aki nem csak a családjának, de mindannyiunknak hiányozni fog. Igazából még pályája elején volt, tele tervekkel, de ez az alattomos vírus őt is megtámadta, s hosszú, eredményesnek prognosztizálható alkotó évtizedektől fosztotta meg őt és a szakmát.

Fazekas Imre